

Forslag til lov om køb på afbetaling.

(Fremsat den 14. januar 1954 af justitsminister *Hans Hækkerup*).

§ 1.

Ved køb på afbetaling forstås i denne lov køb af løsøre, hvor betalingen skal erlægges i afdrag, af hvilke eet eller flere forfalder til udbetaling, efter at den solgte ting er overgivet til køberen, og hvor sælgeren derhos har betinget sig ret til at tage tingen tilbage, hvis køberen ikke opfylder sine forpligtelser, eller har forbeholdt sig ejendomsret over tingen, indtil betalingen helt eller delvis er erlagt.

Aftale, der er betegnet som lejekontrakt, eller hvorefter betalingen iøvrigt fremtræder som vederlag for tingens brug, betragtes alligevel som køb på afbetaling, når det må antages at have været meningen, at modtageren af tingen skal blive ejer af den.

Summen af de afdrag, som køberen i henhold til aftalen skal erlægge, betegnes i denne lov som afbetalingsprisen.

§ 2.

Undlader køberen at opfylde sin betalingspligt, har sælgeren ikke af den grund ret til at tage tingen tilbage, fordrer afdrag betalt, som ellers ikke ville være forfaldet, eller gøre anden aftalt, særlig retsvirkning af undladelsen gældende, medmindre køberen er udeblevet med et beløb 14 dage efter dets forfaldstid, og dette beløb udgør enten mindst en tiendedel af afbetalingsprisen eller, hvis der i beløbet indgår flere afdrag, mindst en tyvendedel deraf, eller udgør hele sælgerens restfordring.

Hvis køberen, inden tingen er taget tilbage, har betalt det beløb, som ikke blev erlagt i rette tid, med tillæg af renter og sælgerens eventuelle omkostninger, kan sælgeren ikke gøre nogen af de i stk. 1 nævnte

retsvirkninger gældende, såfremt dette ville virke ubilligt, fordi forsinkelsen med betalingen skyldtes sygdom, arbejdsløshed eller andet undskyldeligt forhold.

§ 3.

Vil sælgeren tage tingen tilbage, skal ved opgørelse mellem parterne tingens værdi ved tilbagetagelsen regnes køberen til gode.

Ved tingens værdi forstås det beløb, som sælgeren kan indvinde ved at sælge tingen på hensigtsmæssig måde eventuelt efter en rimelig istandsættelse.

§ 4.

Sælgeren kan, når tingen tages tilbage, regne sig til gode:

1. De ved tilbagetagelsen ubetalte afdrag, for hvilke den i aftalen fastsatte betalingstid er kommet.
2. En så stor del af de øvrige ubetalte afdrag, som kontantprisen udgør af afbetalingsprisen.
3. Renter, som sælgeren kan kræve. Såfremt afbetalingsprisen ikke overstiger 3 000 kr., tages der dog intet hensyn til renter, selv om der i aftalen er vedtaget rentebetaling.
4. Nødvendige omkostninger ved tilbagetagelsen.

Ved kontantprisen forstås den pris, for hvilken tingen ved aftalens afslutningstid kunne være købt mod kontant betaling. Kan det ikke oplyses, hvor stor kontantprisen er, anses den for at udgøre ni tiendedele af afbetalingsprisen.

§ 5.

Hvis tingens værdi overstiger det beløb, som sælgeren kan beregne sig efter § 4, kan